

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 150/03-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. B. a jeho manželky Ing. E. B., obaja bytom M., zastúpených advokátom JUDr. D. D., so sídlom Advokátska kancelária, P. B., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 93/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. B. a Ing. E. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2003 doručená sťažnosť Ing. K. B. a jeho manželky Ing. E. B., obaja bytom M. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. D. D., so sídlom Advokátska kancelária, P. B., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Martine (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 93/99.

Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd vo veci ich sťažnosti rozhodol nasledovne:

„1. Okresný súd v Martine svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 93/99 porušil základné právo Ing. K. B. a Ing. E. B. na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 8C 93/99 sa prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. Ing. K. B. a Ing. E. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume Sk 500.000,-, ktoré je Okresný súd v Martine povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd v Martine je povinný zaplatiť navrhovateľom všetky trovy konania a právneho zastupovania do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Predmetom namietaného konania sp. zn. 8 C 93/99 je žaloba sťažovateľov na privolenie k výpovedi z bytu. V doterajšom priebehu konania okresný súd rozsudkom č. k. 8 C 93/99-113 z 9. mája 2000 žalobu sťažovateľov zamietol. Na základe ich odvolania Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 6Co 2188/00 z 15. novembra 2000 rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Vo veci sa doposiaľ právoplatne nerozhodlo.

Ústavný súd listom z 30. júna 2003 vyzval sťažovateľov prostredníctvom ich právneho zástupcu, aby doplnili svoje podanie o kópiu sťažnosti, ktorou by preukázali, že podali sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“) s tým, že sťažovateľov upozornil, že ak na výzvu ústavného súdu nebudú reagovať, ich sťažnosť ústavný súd odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Odpoveď právneho zástupcu na výzvu bola ústavnému súdu doručená 7. júla 2003. K odpovedi nebola priložená kópia sťažnosti a sťažovatelia ani inak nepreukázali využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 17 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov sa fyzické a právnické osoby môžu obracať na orgány štátnej správy súdov so sťažnosťami na postup súdu, len ak ide o prietáhy v konaní, o nevhodné správanie alebo o narušovanie dôstojnosti súdneho konania

súdnyimi osobami. Postup pri vybavovaní takýchto sťažností je upravený v § 20 až 27 zákona o štátnej správe súdov.

Keďže sťažovatelia ani po výzve ústavného súdu nepreukázali, že podali sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov, ústavný súd odmietol ich sťažnosť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Po odmietnutí sťažnosti ústavný súd nemal právny dôvod posudzovať ďalšie návrhy sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2003